

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

✓ การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ เพราะความเจริญก้าวหน้าของชาติบ้านเมืองขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชากรในชาติ การศึกษาทุกระดับมีความสำคัญและมีบทบาทในการพัฒนาแตกต่างกันไป การศึกษาในระดับอุดมศึกษาแม้จะเป็นการศึกษาของคนส่วนน้อยของประเทศ แต่มีบทบาทในการเป็นผู้นำในการพัฒนาประเทศที่สำคัญ

การศึกษาในระดับอุดมศึกษา "เป็นการศึกษาสำหรับคนวัยหนึ่งโดยเฉพาะคือ วัยที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่ หรือเป็นผู้ใหญ่แล้ว"¹ หรืออาจเรียกว่าเป็นการศึกษาในระดับหลังมัธยมหรือการศึกษาระดับที่สามหลังจากระดับประถมและมัธยม การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษามุ่งพัฒนาความเจริญงอกงามทางสติปัญญาและความคิดสำหรับคนวัยจะเป็นผู้ใหญ่หรือผู้ใหญ่แล้วดังกล่าว การจัดสถาบันการศึกษาเพื่อคนในวัยนี้มีอยู่หลายรูปแบบ หลายลักษณะ เพราะคนที่เป็นผู้ใหญ่ย่อมมีกิจกรรมหลายอย่างหลายประเภท ที่เห็นได้ชัดในระบบปัจจุบันจัดเป็นมหาวิทยาลัย เป็นวิทยาลัย หรือเป็นสถาบันมีทั้งระดับที่ให้การศึกษาระดับปริญญาและต่ำกว่าระดับปริญญา

เฉพาะการฝึกหัดครูซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการอุดมศึกษานั้น "มีจุดเริ่มต้นเมื่อโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์โตตั้งขึ้นที่โรงเรียนเล็กในเมื่อ 2435"² ในรัชสมัยของสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โรงเรียนนี้ได้ย้ายไปที่หลายแห่ง แล้วได้รวมเข้าเป็นแผนกหนึ่งของโรงเรียนข้าราชการ

¹ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, ปรัชญาและจุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษา (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้า 2.

²ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, "พัฒนาการของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย (วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการบริการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 9.

พลเรือน ในที่สุดก็ได้สถาปนาขึ้นเป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปี 2459 การฝึกหัดครูมีอยู่แทบทุกมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน โดยมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน ครูศาสตร์บาง ศาสตร์บาง การศึกษาบาง การพัฒนาเปลี่ยนแปลงที่สำคัญประการหนึ่งของการฝึกหัดครูคือ "การเรียกร้องสิทธิและความเสมอภาคทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยที่ได้ยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษาขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และได้ขยายการศึกษาถึงระดับปริญญาตรีขึ้นในวิทยาลัยครู"¹ ซึ่งเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาได้กว้างขวางทั่วถึงและเป็นธรรมมากขึ้น เป็นการช่วยให้ผู้ที่ศึกษาทางการฝึกหัดครูได้มีโอกาสศึกษาต่อถึงระดับปริญญามากขึ้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และวิทยาลัยครูได้พัฒนาเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทในการผลิตครูสนองความต้องการของประเทศที่สำคัญยิ่ง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 8 วิทยาเขต และวิทยาลัยครู 36 แห่ง ตั้งกระจายอยู่ทั่วประเทศ ทำหน้าที่ผลิตครูออกไปอบรมสั่งสอนเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและคุณธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ออกไปสอนในโรงเรียนในชนบท การผลิตครูของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและวิทยาลัยครู หากพิจารณาตามภาระหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาแล้ว "การสอนก็เป็นงานหลักที่เป็นหัวใจสำคัญ ซึ่งหมายถึงการถ่ายทอดความรู้อันนับว่าเป็นภาระหน้าที่อันถูกต้องชอบธรรมอย่างหนึ่ง"² ประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ อันเป็นองค์ประกอบที่จะส่งผลต่อคุณภาพของนักศึกษาที่จะออกไป เป็นครูในอนาคต การสอนของอาจารย์เป็นสิ่งสำคัญที่จะสะท้อนให้เห็นถึงมาตรฐานการศึกษาในแต่ละสถาบันได้เป็นอย่างดี จากทัศนะของบุคคลหลายฝ่ายมักจะมองสภาพการสอนของอาจารย์ในสถาบันการฝึกหัด

¹ วิจิตร ศรีสอาน, หลักการอุดมศึกษา (กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช 2518), หน้า 39-40.

² พัทยา สายหู, "ภารกิจของมหาวิทยาลัยด้านการเรียนการสอน" รายงานการสัมมนาเรื่องภารกิจของมหาวิทยาลัยที่สังคมไทยมุ่งหวัง ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก (ธันวาคม 2517), หน้า บ. 48.

ครูว่ายังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จะพบอยู่บ่อย ๆ ทั้งคำวิจารณ์ที่เป็นคำพูดและข้อเขียนหลายแห่งว่าครูอาจารย์ที่สอนในสถาบันฝึกหัดครูยังใช้วิธีสอนที่ไม่เหมาะสม "ครูอาจารย์ส่วนใหญ่มีวิธีสอนที่ถือเป็นแบบอย่างที่ดีไม่ได้ แต่สอนเพื่อหวังค่าตอบแทนมากกว่า จึงทำให้เมื่อเรียนครูจบไปแล้วสอนวิชาอะไรก็ได้ แต่สอนได้ไม่ดีเลย"¹ ในสถาบันการฝึกหัดครูมีอาจารย์ผู้สอนจำนวนไม่น้อยที่ขาดประสบการณ์เกี่ยวกับการฝึกหัดครู เช่น "ไม่เคยเรียนวิชาการศึกษา ไม่มีประสบการณ์ในการสอนในระดับที่จะผลิตนักศึกษาออกไปสอนและในการสอนอาจารย์ผู้สอนใช้การบรรยายเป็นหลักแม้กระทั่งในวิชาที่เกี่ยวกับวิธีสอน"² มีผู้กล่าวว่า "อาจารย์ในสถาบันผลิตครูยังมีศรัทธา อุดมการณ์ และเจตนาดีต่อการผลิตครูในระดับต่ำ ยังไม่ตระหนักถึงการ เป็นครูของครูและการ เป็นครูของครูของครู"³ และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ "การผลิตครูยังอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยราชการหลายสังกัด ซึ่งไม่มีการประสานนโยบาย เป้าหมายและวิธีดำเนินการผลิตให้สอดคล้องกับการใช้ครู"⁴ สิ่งทีกล่าวมานี้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกหัดครูน่าจะได้นำมาพิจารณาหาวิธีการแก้ไขกันต่อไป

¹ รัชวัฒน์ บัญจพงษ์, "ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยครูและนักศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษามีต่อสถาบันฝึกหัดครู," งานวิจัยหมายเลข 12 มหาวิทยาลัยมหิดล (2516), หน้า 32.

² ชีระ รุญเจริญ, "แนวทางเกี่ยวกับการฝึกหัดครู," ศึกษาศาสตร์ขอนแก่น 3 (มกราคม-เมษายน 2521) : 29.

³ กรมการฝึกหัดครู, "รายงานผลการประชุมปฏิบัติการระดับสูง," คุรุปริทัศน์ 4 (มกราคม 2522) : 27

⁴ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี, "แนวทางพัฒนาวิทยาลัยครูในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 4," จุลสารการศึกษา 2 (มิถุนายน 2521), หน้า 12.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา เป็นวิทยาเขตหนึ่งใน 8 วิทยาเขตของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ "เปิดเป็นทางการเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2511 ตาม นโยบายของรัฐที่มุ่งขยายการศึกษาระดับอุดมศึกษาออกไปสู่ส่วนภูมิภาคและเริ่มเปิดสอน หลักสูตร 2 ปี เป็นครั้งแรก เมื่อปีการศึกษา 2512 ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา"¹ ปัจจุบันได้เปิดทำการสอนอยู่ 4 คณะวิชาคือ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ถึงแม้จะมีถึง 4 คณะ วิชาดังกล่าวแล้ว "แต่บัณฑิตทั้ง 4 คณะคงเหมาะสมที่จะเป็นครูมากกว่าเป็นนักวิชาการ ในแขนงที่ตนศึกษา เพราะผู้สอนส่วนใหญ่มาจากคณะศึกษาศาสตร์ รายวิชาส่วนใหญ่ก็เป็น ของเกาฏุปกรณต่าง ๆ กันไม่มาก"²

วิทยาลัยครูสงขลา เป็นวิทยาลัยครูแห่งหนึ่งใน 36 วิทยาลัย สังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ และได้ "เปิดสอนในระดับปริญญาตามพระราชบัญญัติ วิทยาลัยครู 2518"³ มีคณะวิชาอยู่ 3 คณะ คือ คณะวิชาครุศาสตร์ คณะวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ในทั้ง 3 คณะวิชาจะทำหน้าที่ร่วมกันผลิตครู เพียงวิชาชีพเดียวเท่านั้น

จะเห็นว่าทั้งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และวิทยาลัยครูสงขลาทำหน้าที่ผลิตครูเหมือนกัน ทั้งเปิดสอนในระดับปริญญาควบคู่กันทั้งยังตั้งอยู่ในบริเวณที่ติดต่อกัน นักศึกษาทั้งสองสถาบันไปมาหาสู่กันอย่างใกล้ชิด มีกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันอยู่เสมอ แลกเปลี่ยนกันใช้ห้องสมุดซึ่งกันและกันอยู่เป็นประจำ แต่จากการที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนอยู่ในวิทยาลัยครูสงขลา และได้พูดคุยกับนักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียนพบว่า นักศึกษาในวิทยาลัยครูสงขลา มีความรู้สึกว่าเป็นปริญญหหรือความรู้ที่ได้รับของนักศึกษาในวิทยาลัยครูสงขลา

¹ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, "ประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา," คู่มือนิสิต 2522 (ม.ป.ท., ม.ป.ป.), หน้า 5.

² สุทธิวงศ์ พงศ์ไพฑูริย์ "จะพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลาได้อย่างไร," สึกษาจารย์ 1 (กุมภาพันธ์-มีนาคม 2521) : 14.

³ "พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518" ราชกิจจานุเบกษา 27 กุมภาพันธ์ 2518.

นั้นไม่เท่าเทียมกับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา ความรู้สึกของนักศึกษา
 ในลักษณะนี้หากไม่มีการศึกษาค้นคว้าวิจัยให้ชัดเจนแล้วก็อาจเป็นปัญหาที่ต้องถกเถียงกันซึ่ง
 อาจเป็นปัญหาสำคัญต่อไปได้ ผู้วิจัยได้สนใจติดตามและสลับรับฟังถึงคุณภาพของบัณฑิตที่
 เป็นผลผลิตของวิทยาลัยครูสงขลาว่ามีคุณภาพมากน้อยเพียงใดเท่าเทียมกับบัณฑิตของมหา
 วิทยาลัยหรือไม่ แต่ยังไม่ได้อะไรที่ชัดเจนเท่าที่ควร และยังไม่มีการวิจัยที่จะยืนยันใน
 เรื่องนี้ได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์เพื่อเปรียบเทียบ
 เทียบกันควมมีความเชื่อว่าการสอนของอาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่จะบ่งชี้ถึงมาตรฐาน
 ของสถาบันอุดมศึกษาได้ หากได้มีการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มหา
 วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา กับวิทยาลัยครูสงขลาขึ้น ข้อค้นพบจากการวิจัยนอกจาก
 จะเป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ในแต่ละสถาบันจะได้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะ
 สมยิ่งขึ้นแล้ว ข้อค้นพบบางประการอาจจะเป็นข้อมูลสำคัญส่วนหนึ่งที่จะชี้ให้นักศึกษาได้
 เข้าใจสถานการณ์ได้ดีขึ้น และอาจจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อวิทยาลัยครูสงขลา หรือ
 สภาการฝึกหัดครูในการพิจารณาถึงมาตรฐานการศึกษาในสถาบันระดับอุดมศึกษาคด้วย
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
 วิโรฒสงขลา กับวิทยาลัยครูสงขลาจากการประเมินของอาจารย์ในด้านที่เกี่ยวกับความ
 สำคัญของพฤติกรรมคุณประสิทธิภาพของการสอน และความถี่ของพฤติกรรมการสอนของ
 อาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนในวิชาเอกภาษาไทย วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาเอกคณิต-
 ศาสตร์ วิชาเอกวิทยาศาสตร์ วิชาเอกสังคมศึกษา และวิชาการศึกษามีความแตกต่าง
 กันหรือไม่เพียงใด
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
 วิโรฒสงขลา กับวิทยาลัยครูสงขลาจากการประเมินของนักศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของ
 พฤติกรรมคุณประสิทธิภาพของการสอนและความถี่ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิ
 ดขึ้นในชั้นเรียนในวิชาเอกภาษาไทย วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาเอกคณิตศาสตร์ วิชาเอก
 วิทยาศาสตร์ วิชาเอกสังคมศึกษา และวิชาการศึกษามีความแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด

3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา กับวิทยาลัยครูสงขลา จากการประเมินของอาจารย์กับการประเมินของนักศึกษาในสถาบันเดียวกัน เกี่ยวกับความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิภาพของการสอน และความถี่ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ในวิชาเอกภาษาไทย วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาเอกคณิตศาสตร์ วิชาเอกวิทยาศาสตร์ วิชาเอกสังคมศึกษา และวิชาการศึกษาว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ถือว่าพฤติกรรมการสอนเป็นส่วนพฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์ที่สังเกตเห็นได้ระหว่างการทำการสอนในห้องเรียน และสามารถวัดได้โดยวิธีจัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale)

2. ในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่ได้ทำการสอนไปแล้ว เกิดครั้งหนึ่งของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2522

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คืออาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลาและวิทยาลัยครูสงขลาที่ทำการสอนและการเรียนในรายวิชาของวิชาเอกต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาตรงกันหรือใกล้เคียงกันในระดับปีที่ 3 และปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลาและในระดับ ค.บ.ปีที่ 1 และ ค.บ.ปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูสงขลา ในวิชาเอกภาษาไทย วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาเอกคณิตศาสตร์ วิชาเอกวิทยาศาสตร์ วิชาเอกสังคมศึกษา และวิชาการศึกษา

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ผู้ปฏิบัติหน้าที่สอนในระดับชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลาและชั้น ค.บ.ปีที่ 1 และ ค.บ.ปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูสงขลาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2522

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลาและชั้น ค.บ.ปีที่ 1 และ ค.บ.ปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูสงขลา

วิชาเอก หมายถึง กลุ่มวิชาที่นักศึกษาได้เลือกเรียนเป็นวิชาหลักตามหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) ของวิทยาลัยครูสงขลา ในที่นี้ประกอบด้วยวิชาเอกภาษาไทย วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาเอกคณิตศาสตร์ วิชาเอกวิทยาศาสตร์ และวิชาเอกสังคมศึกษา

วิชาการศึกษา หมายถึง วิชาการศึกษิตตามหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และวิชาชีพครูตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ของสภาการฝึกหัดครู 2519

พฤติกรรมการสอน หมายถึง กิจกรรม วิธีการ การแสดงออกทุกชนิดที่อาจารย์ใช้หรือปฏิบัติในการสอนแต่ละครั้ง และจำกัดอยู่เฉพาะพฤติกรรมการสอนที่นักศึกษาสามารถสังเกตเห็นได้ในการสอน

มศ.สงขลา หมายถึง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา

วค.สงขลา หมายถึง วิทยาลัยครูสงขลา

ความแตกต่าง หมายถึง ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แนวเหตุผล ทฤษฎีที่สำคัญหรือสมมติฐาน

✓ การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา กับวิทยาลัยครูสงขลา โดยให้อาจารย์และนักศึกษาคอมแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำคัญ ของพฤติกรรมคตยประสิทธิภาพของการสอนและความถี่ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนจะเป็นการประเมินผลการสอนของอาจารย์เอง และได้ข้อมูลย้อนกลับ(Feedback) จากนักศึกษา จะทำให้เห็นพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

เมื่อพิจารณาถึงสภาพทั่วไปของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา กับวิทยาลัยครูสงขลา จะเห็นว่าเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ต่างระดับกัน กล่าวคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยโดยสมบูรณ์ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ส่วนวิทยาลัยครูสงขลา เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นวิทยาลัยที่เปิดสอนถึงระดับปริญญา และ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ อาจารย์ที่ทำการสอนอยู่ในสถาบันทั้งสอง

จะต่างกันทั้งคุณวุฒิและประสบการณ์และมีสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน ฉะนั้นในการวิจัยเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ครั้งนี้ จึงตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

1. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา กับ อาจารย์วิทยาลัยครูสงขลา มีความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิภาพของการสอนแตกต่างกันในวิชาเอกต่อไปนี้ คือ วิชาเอกภาษาไทย วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาเอกคณิตศาสตร์ วิชาเอกวิทยาศาสตร์ วิชาเอกสังคมศึกษา และ วิชาการศึกษา
2. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา กับ อาจารย์วิทยาลัยครูสงขลา ประเมินเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนแตกต่างกันทุกวิชาเอกที่ศึกษา
3. นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา กับ นักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา มีความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิภาพของการสอนแตกต่างกันทุกวิชาเอกที่ศึกษา
4. นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา กับ นักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา ประเมินเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนแตกต่างกันทุกวิชาเอกที่ศึกษา
5. อาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา มีความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิภาพของการสอนแตกต่างกันทุกวิชาเอกที่ศึกษา
6. อาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา ประเมินเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนแตกต่างกันทุกวิชาเอกที่ศึกษา
7. อาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยครูสงขลา มีความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิภาพของการสอนแตกต่างกันทุกวิชาเอกที่ศึกษา
8. อาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยครูสงขลา ประเมินเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนแตกต่างกันทุกวิชาเอกที่ศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลาและวิทยาลัยครูสงขลา ได้มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา มีลักษณะคำถามเป็นแบบกำหนดให้เลือก (Check list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ชุด แต่ละชุดมีข้อพฤติกรรมตรงกัน

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอน ซึ่งถามเกี่ยวกับความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิภาพของการสอนในรายวิชาที่ทำการวิจัย

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนฉบับที่ 2 ซึ่งถามเกี่ยวกับความถี่ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่อาจารย์ผู้ตอบได้ทำการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ที่ทำการวิจัย

ชุดที่ 3 เป็นแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาถามเกี่ยวกับความสำคัญของพฤติกรรมการต่อประสิทธิภาพของการสอน และความถี่ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ที่ทำการวิจัย

2. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับอาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครูสงขลาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับสมบูรณ์

3. ศึกษารายวิชาต่าง ๆ ที่เปิดทำการสอนในภาคปลายปีการศึกษา 2522 จากตารางสอนและรายละเอียดวิชา (Course description) ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลาและของวิทยาลัยครูสงขลา เลือกรายวิชาของวิชาเอกต่าง ๆ ที่ศึกษา และมีเนื้อหาตรงกันหรือใกล้เคียงกันมากที่สุดจำนวน 20 ทุกรายวิชา และให้อาจารย์ผู้สอนในรายวิชานั้น ๆ เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

4. สุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาต่าง ๆ ที่ทำการวิจัย โดยใช้วิธี Simple Random Sampling ด้วยวิธี Without Replacement มารายวิชาละ 20 คน หากมีนักศึกษาไม่ถึง 20 คน ในรายวิชาใดถือว่านักศึกษาทั้งหมดเป็นประชากรในการวิจัยทุกคน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปให้ตัวอย่างประชากรที่กำหนดไว้ เป็นผู้ตอบ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลส่วนตัวที่ได้จากแบบสอบถามของอาจารย์ผู้สอน และจำนวนแบบสอบถามที่ได้จากนักศึกษาจะแสดง เป็นตารางประกอบความเรียง ข้อมูลที่ได้จากการให้ความสำคัญของพฤติกรรมต่อประสิทธิภาพการสอนและการประเมินเกี่ยวกับความดีของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทั้งของอาจารย์และนักศึกษาในแต่ละสถานวิเคราะห์ด้วยวิธีหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และหาความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการสอนทั้งระหว่างสถานและในสถานเดียวกันวิเคราะห์โดยหาค่า t (t-test)

6. สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

ลำดับขั้นตอนของการเสนอข้อมูล

การเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งลำดับขั้นตอนในการเสนอข้อมูลออกเป็น 5 บท

คือ

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย แนวเหตุผล ทฤษฎีที่สำคัญ หรือสมมุติฐาน วิธีดำเนินการวิจัย ลำดับขั้นตอนของการเสนอข้อมูลและความสำคัญหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

บทที่ 2 กล่าวถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 เสนอวิธีดำเนินการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยกล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมุติฐานขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ตั้งแต่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ลักษณะของแบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 กล่าวถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และขอเสนอแนะ

ภาคผนวก เสนอรายละเอียดของแบบสอบถาม

ความสำคัญหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเครื่องกระตุ้นให้อาจารย์และนักศึกษาในแต่ละสถาบันได้ตระหนักถึงพฤติกรรมการสอนที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
2. การศึกษาค้นคว้านี้จะช่วยให้อาจารย์ผู้สอน ทั้งในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และวิทยาลัยครูสงขลา ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน ซึ่งเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
3. ผลการศึกษาค้นคว้านี้เป็นจุดเริ่มต้นให้มีการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
4. ผลการศึกษาค้นคว้านี้เป็นแนวทางให้มีการประเมินคุณภาพของการเรียนการสอนเปรียบเทียบกัน
5. ผลการศึกษาค้นคว้าจะเป็นแนวทางแก่วิทยาลัยครูสงขลา หรือ สภาการฝึกหัดครู ในการเปรียบเทียบมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย